

[Hans Knudsen.]

tagelse hos skatteyderne. Det vil være betydelig mere overkommeligt end de nuværende regler. Skatteyderne ved, at de indenfor de ca. 20 000 kr. kan forøge deres indkomst fra det ene år til det andet og dog være sikker på at beholde mellem 70 pct. og 75 pct. af indkomsten selv.

Den forøgelse af byrden på de store indkomster, som lovforslagene indeholder, har givet anledning til visse bekymringer, idet man frygter, at den vil gå ud over den private opsparing. Denne private opsparings betydning må man naturligvis ikke overse. Det er nødvendigt, at vi har et skattesystem, som begunstiger opsparing i almindelighed, for opsparing er nødvendig af hensyn til investeringen i produktionen, og vi ved også, at opsparing har betydelig indflydelse på prisniveauet; men det er en forkert opfattelse, at det kun er opsparingen hos de største skatteydere, der har betydning. Jeg tror, det vil være af stor værdi, om der bliver så megen mening og fornuft i beskatningsreglerne for mellemindkomsterne, at man netop her kan animere til opsparing.

Det nye skattesystem vil animere både til indkomstforøgelse og til opsparing, og yderligere vil det være en spore til opsparing, at vi får en fornuftig formuebeskatning.

De nye formueskattebestemmelser tager nemlig tilbørligt hensyn hertil. For det første ligger det nye forslag om formuebeskatningen sådan, at man forhøjer det skattefrie formuebeløb fra 20 000 til 30 000 kr.; for det andet er de nye bestemmelser affattet sådan, at formuen slipper for beskatning, hvis ejeren ikke har en indkomst over en vis størrelse. Det er i lovforslaget fastsat, at formueskatten aldrig kan overstige indkomstskatten. Det vil i praksis betyde, bare for at nævne et eksempel, at den skatteyder, der skal leve af en opsparat kapital f. eks. på 100 000 kr., ikke vil komme til at betale for det første indkomstskat, fordi indtægten af de 100 000 kr. ligger under grænsen, men dernæst, når han ikke skal betale indkomstskat, heller ikke skal betale formueskat. Det er efter min mening mere rimeligt at beskytte formuen hos de mennesker, der skal leve af en opsparat kapital, end at fritage formuer for formue-

beskatning, når indehaverne har en nogenlunde rimelig indkomst ved siden af.

Jeg vil dernæst gøre nogle enkelte bemærkninger om forslaget om kapitalvindingsafgift. Det er et problem, som i den nugældende skattelovgivning har medført mange vilkårligheder. Det har været urimeligt, at der har været en forskel på beskatningen af de værdier, der frembringes ved en personlig arbejdsindsats, og af de værdier, der opstår gennem konjunkturstigninger. De sidste værdier har i mange tilfælde helt været fritaget for beskatning under det nuværende system. Man har skelnet imellem, hvorvidt der forelå spekulationshensigt eller ikke, og det har været et meget svævende kriterium for beskatning af konjunkturstigninger, fordi det naturligvis altid vil være vanskeligt at konstatere, om en pengeanbringelse er dikteret af spekulationshensigt eller ej. Det har været så meget mere urimeligt, som der ikke fandtes nogen mellemvej. Når en kapitalvinding, der måske havde fundet sted igennem en årrække, omsider blev konstateret ved salg, ja, så var den enten helt skattefri, eller også måtte man finde sig i, at hele gevinsten blev lagt oven på et enkelt års indkomst, hvilket i værste fald medførte, at stat og kommune tog hele beløbet i indkomstskat.

Disse bestemmelser har ikke været holdbare og er ikke holdbare. Finansministeren foreslår, at der ikke mere skelnes mellem spekulation og almindelig formueanbringelse, men at der gennemføres en beskatning af kapitalvinding med en fast procent, og så er der af praktiske grunde fastsat en minimumsgrænse, således at kapitalvinding op til 1 000 kr. for et enkelt år er fritaget for beskatning. Når dertil kommer, at man har valgt kun at tage kapitalvindingsskat af den kapitalvinding, der opstår fremover, på grundlag af det nuværende niveau, for faste ejendommens vedkommende på grundlag af vurderingen i efteråret 1955, så mener jeg, at der her er lagt et grundlag for en kapitalvindingsafgift, hvis hovedprincipper fuldtud er rimelige.

Det kan måske siges, at det ikke er rimeligt at slå en streg over fortiden på dette område, navnlig vil man måske have indvendinger, hvor det drejer sig om oplagte spekulationsavancer, men efter min opfattelse er det nødvendigt, at man tilrette-